

Đầu Lang Tổng Báo

Contents

Đầu Lang Tổng Báo	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	8
3. Chương 3	14

Đầu Lang Tổng Báo

Giới thiệu

Thể loại: đam mỹ, huyền huyền, 3PEdit: Hồng Lâu (Lâu Nhi)Lăng Tiểu Tuấn là kẻ thừa kế ngôi vị L

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dau-lang-tong-bao>

1. Chương 1

Màn đêm buông xuống, Lang Thần Cung khắp nơi đều là đèn đuốc sáng trưng.

Đêm này sẽ diễn ra một chuyện vô cùng trọng đại – nghi thức truyền vị của hai vị Lang Đế cho Đại hoàng tử Lăng Tiểu Tuấn.

Trong cung, khách quý đã tập hợp đông đủ, đồng loạt chúc mừng lễ đăng cơ của vị tân Lang Đế.

“Nghe nói tân Lang Đế mới có mười sáu tuổi, không hiểu vì sao hai vị Lang Đế còn trẻ như vậy đã muốn đem đế vị truyền cho hắn a?”

“Ai nha, người còn không biết sao. Hai vị Lang Đế cùng Lang Hậu tình cảm nồng nàn thắm thiết. Bọn họ không muốn Lang Hậu phải cả ngày bận rộn công việc chính sự của lang thần giới nên mới đem đế vị giao lại cho nhi tử, sau đó cùng nhau tiêu dao, không màng thế sự.”

“Ha ha.....thì ra là vậy...nhưng không biết vị tân Lang Đế trẻ tuổi này liệu có thể chấp hành chính sự ổn định hay không?”

“Lang phụ không sinh khuyến tử...người yên tâm đi...tân Lang Đế của chúng ta vẫn vô song toàn, tuần mỹ vô địch, là tình nhân trong mộng của toàn bộ thiếu nữ tại lang thần giới đó.”

”Thật vậy sao?”

Đám đông bỗng ồn ào cả lên, tân Lang Đế vừa xuất hiện liền thu hút sự chú ý của mọi người. Hắn không chỉ tuần mỹ cao lớn, mắt như lăng tinh, mà còn mang trong mình phong thái cao quý trời sinh của hoàng thất, quả thực danh bất hư truyền.

Lúc này Lăng Tiểu Tuần tay cầm chén rượu, đứng ở giữa phòng khách nâng chén chúc mừng.

Trong lòng lại cảm thấy kì quái, đại diện đẳng cơ đã bắt đầu được một lúc, vì sao còn chưa thấy bóng dáng hai vị phụ thân cùng mẫu hậu đâu cả?

Còn đang nghi hoặc thì hắn thấy tiểu đệ Lăng Tiểu Lỗi – nay đã trưởng thành thành một thiếu niên tuần tú – sôi nổi chạy tới.

“Ca, chúc mừng người! Từ nay trở đi người sẽ trở thành Lang Đế có quyền lực nhất, người có vui không?” Lăng Tiểu Lỗi nghịch ngợm nháy mắt với hắn.

“Vui cái con khỉ, phiền chết đi được, thế là mất hết những tháng ngày tự do như trước kia. Nếu không phải vì người suốt ngày mất dạng với lão công, ta cũng không phải bắt đắc dĩ tiếp nhận đế vị này.”

Lăng Tiểu Tuần ca thán.

“Cái gì bắt đắc dĩ? Ta thấy người vui vẻ muốn chết đi. Ta vẫn còn nhớ người từng nói với Tiểu Dĩnh sau này nhất định phong y làm Lang Hậu a.”

Lang Tiểu Lỗi biết rõ thiên tình sử lãng mạn của đại ca, liền đem ra trêu chọc.

Vừa nghe đến Tiểu Dĩnh, khuôn mặt của Lăng Tiểu Tuần nháy mắt đã đỏ bừng:

“Ta nhất định sẽ giữ lời hứa với Tiểu Dĩnh!”

“Hảo hảo! Đệ đệ sẽ nghĩa bất dung từ mà mang theo ngự lâm quân của Lang Thần Cung chúng ta tiền hô hậu ủng theo đại ca cầu hôn Tiểu Dĩnh a~”

“Không được! Người nghìn vạn lần đừng có gây thêm chuyện. Người mà mang ngự lâm quân theo sau, không khéo mọi người lại tưởng ta đi cướp dâu!”

“Tiểu Dĩnh lớn lên xinh đẹp như vậy, sao có thể coi trọng người?! Y tuyệt đối không chấp nhận lời cầu hôn của người đâu, chẳng bằng chúng ta đi cướp (dâu). Người xem ta toàn tâm toàn ý giúp người lo lắng chu toàn như vậy, thật đúng là một hảo đệ đệ a! ”

Lăng Tiểu Lỗi nói.

“Ai nói Tiểu Dĩnh sẽ từ chối?!!! Tiểu Dĩnh thật lòng yêu ta, y nhất định sẽ đồng ý lời cầu hôn của ta!”

Lăng Tiểu Tuần tức giận nói.

“Sẽ không!”

“Có!”

“Không!”

“Có!”

Hai vị Lang vương tử cao quý cứ thế trước mặt toàn thể quan khách kịch liệt đấu võ mồm, khiến cho tất cả mọi người có mặt trợn mắt há miệng a.

“Các người sao lại cãi nhau rồi?”

Một vị nam tử tuần lãng, làn da ngăm đen, vóc người cường tráng cười cười bước tới hỏi.

“Dực!”

Lăng Tiểu Lỗi nở nụ cười ngọt ngào nhào vào lòng nam tử.

“Bảo bối.”

Ma chú đã bị giải trừ, từ thân thể ma thú biến trở lại hình người, Dực dang hai tay âu yếm ôm lấy tiểu bảo bối trong lòng, tươi cười sủng nịch:

“Lại trêu ca ca người cái gì đó?”

“Ta không có!”

Lăng Tiểu Lỗi nghịch ngợm nhăn cái mũi nhỏ xinh nói:

“Ta chỉ đưa ra chủ ý giúp ca ca cầu thân thành công, cưới về một lão bà a ~”

“Xin người đẩy, Dực, mau mang tiểu quý phiên phúc của người về đi. Để nó làm cái ‘chủ ý’ kia, chỉ sợ hạnh phúc cả đời của ta sẽ bị hủy mất!”

Lăng Tiểu Tuần đau đầu không ngớt nhìn đệ đệ bảo bối của mình.

Dực thấy vẻ mặt thống khổ của hắn, nhất thời có điểm buồn cười:

“Người còn không hiểu bảo bối đệ đệ của người sao? Cậu ấy đã muốn tham gia chuyện gì thì ai có thể ngăn cản đây???”

“Không phải nó luôn nghe lời người sao?”

Lăng Tiểu Tuần biết trên đời này người có thể trị được tiểu quý chuyên gây sự này ngoại trừ mẫu thân của hắn cũng chỉ còn lão công mà y yêu nhất mà thôi.

“Cậu ấy nghe lời ta, nhưng ta cũng thích nghe theo lời cậu ấy.”

Lăng Tiểu Tuần nghe Dực nói mà không khỏi phát run.

Nhìn Dực một thân nam tử cư nhiên có thể nói ra những lời rợn da gà như vậy, đúng là bị đệ đệ hắn hủy hoại mà.

Bất quá, nếu đối tượng là Tiểu Dĩnh, hắn tình nguyện nói ra những lời còn khiến người ta nổi da gà hơn.

Bởi vì Tiểu Dĩnh là mỹ nhân người người ái mộ, Lăng Tiểu Tuần từ lần đầu tiên nhìn thấy y đã đem lòng yêu mến.

“Không cần nói nữa, ca, nếu người muốn tới Thánh Quốc cầu hôn, nhất định phải đem theo chúng ta.”

Lăng Tiểu Lỗi vỗ vai ca ca nói.

“Hừ, tại sao ta phải đem theo các người?”

“Người có muốn cưới Tiểu Dĩnh về làm Lang Hậu không hả?”

“Nói thừa!”

“Vậy người có biết Thánh Quốc ngoài Tiểu Dĩnh còn có ai không?”

“Còn có ai sao?”

Lăng Tiểu Tuần bỗng nhớ tới kẻ đáng ghét kia, không được tự nhiên nhún vai.

“Ha hả, người rõ ràng đang nghĩ tới hắn, kẻ đã cắn vào móng người – báo vương tử Tiểu Á!”

“Câm miệng! Không cho người nhắc tới tên gã trước mặt ta!”

Lăng Tiểu Tuần tức giận rống to.

Lăng Tiểu Lỗi chết tiệt, suốt ngày chỉ biết ăn nói linh tinh.

Tiểu Á chính là khắc tinh của hắn, vừa chạm mặt đã có mối thù khắc cốt ghi tâm.

Mỗi lần Tiểu Tuấn tới tìm Tiểu Dĩnh gặp phải gã đều không phải bị cướp hoa thì cũng là ngồi ba người nói chuyện phiếm đến tối.

Người nói tên chết tiệt đó có phải có thù với hần không???

Vì vậy, lang tử lang tộc tràn đầy nhiệt huyết Lãng Tiểu Tuấn vì hạnh phúc cùng vợ sau này mà quyết định đánh cho tên phá hoại tình yêu của hai người một trận, khiến gã từ nay về sau không dám quấy rầy hai người nữa.

Bất quá, hần đã quên một điểm.....đối phương chẳng những không phải người thường, ngược lại còn là báo tử chuyên cắn người khác a.....

Khi hần hóa sói, Tiểu Á cũng đồng thời hóa báo. Hai người hung hăng lao vào nhau. Tên độc ác kia cư nhiên vô sỉ tới mức há mồm nhằm cái mõng Tiểu Tuấn hung hăng cắn một ngụm!

Aa, hần không muốn nghĩ tới chuyện cũ nữa!

Tuy rằng Tiểu Lỗi luôn bướng bỉnh nhưng lời nó nói không phải không có đạo lý. Nếu Tiểu Tuấn tới báo tộc cầu hôn, nhất định sẽ bị tên Tiểu Á chết tiệt kia làm khó dễ, một mình hần chưa chắc đã đối phó được.

“Ca, người rút cuộc có muốn chúng ta hỗ trợ hay không?”

“Àn... Được rồi.”

“Ya! Thật tốt quá!”

Lãng Tiểu Lỗi nhảy lên hoan hô:

“Dực, chúng ta có thể tới Thánh Quốc chơi rồi! Nơi đó vốn nhiều kì trân dị quả, chúng ta ngồi trên xe vừa ăn vừa ngắm cảnh, ban đêm còn có thể cùng nhau ngắm sao, thật tình sắc a~”

Lãng Tiểu Tuấn nghe Tiểu Lỗi nói, sắc mặt liền hóa đen.

Người là đi theo trợ giúp đại ca hay là đi chơi vậy hả?!!!

Bởi vì tân Lang Đế muốn nhanh chóng cưới vợ nên toàn thể hạ nhân đều bận rộn suốt mấy ngày đêm chuẩn bị lễ vật cầu hôn, toàn bộ đều là những bảo vật hiếm có, đảm bảo xứng đáng cầu hôn Tiểu Dĩnh.

Mấy ngày sau đội ngũ cầu hôn rút cuộc cũng khởi hành. Tốc độ nhanh chóng chẳng mấy chốc đã đi vào hoàng thành Thánh Quốc.

“Lang Đế tới cầu hôn!”

Tin tức Lang Đế tới cầu hôn Tiểu Dĩnh lập tức lan truyền khắp hoàng cung.

Đoàn người của Lang Đế cũng được tiếp đón chu đáo.

“Xin chào bá mẫu, hai vị bá phụ hảo a.”

Lãng Tiểu Tuấn dáng vẻ nho nhã lễ phép hướng ba vị trưởng bối đang ngồi trên bảo tọa chào hỏi.

Về bề ngoài anh tuấn cùng khí chất cao quý của hần khiến cho mọi người phải gật đầu tán thưởng không ngớt.

Àn, không sai.

Lâm Đạm Chi cũng lộ ra biểu tình vui mừng cùng hai lão công.

Lần này hần tới cầu hôn nhi tử bảo bối của y, nói thế nào cũng muốn đích thân giám sát mới yên tâm được.

Đối với Lãng Tiểu Tuấn, Lâm Đạm Chi cũng không hề xa lạ, hần vốn là hài tử lang tộc từ bé đã bám dính lấy Tiểu Dĩnh nhà y.

Hồi còn nhỏ là một đứa trẻ khả ái dễ nhìn, vài năm không gặp, thật không ngờ hiện tại đã là một nam tử hần oai hùng như vậy.

“Hài tử này lớn lên thật tuấn tú, ta nghe nói Lang Đế tiền nhiệm phi thường anh tuấn, xem ra lời đồn cũng không ngoa chút nào.”

Lâm Đạm Chi nhẹ giọng bình phẩm.

“Cái gì? Lang Đế có chỗ nào anh tuấn chứ?” Tử Thần ngồi bên cạnh nghe vậy không khỏi như mèo xù lông, Tiểu Chi hẳn tối ầu yếm lại đi khen nam nhân khác anh tuấn xuất sắc?

“Người nào có thể xuất sắc hơn so với ta? Ta nhất định một chưởng đánh chết hẳn! Hừ..” Tử Lãm cũng một bộ ghen tức nói.

“Được rồi, chỉ là một câu nói thôi, các người phản ứng như vậy làm gì?” Lâm Đạm Chi liếc mắt nhìn cả hai.

Hai con báo suốt ngày chỉ biết ăn dấm chua (ghen), thực là

“Người khen người khác suốt khiến lòng tự trọng của chúng ta bị tổn thương a!” Tử Lãm Tử Thần đồng thanh kêu.

“Các người còn có sĩ diện không hả? Không thấy tất cả mọi người còn ở đây sao? Chuyện quan trọng bây giờ là hạnh phúc của nhi tử kìa, bớt sàm ngôn cho ta.” Lâm Đạm Chi lại dời sự chú ý về phía Lãng Tiểu Tuấn.

“Hừ, buổi tối nhất định phải tính sổ với Tiểu Chi ...”

Hai vị báo vương cùng chung ý nghĩ, lại cùng nhau nhìn về phía Lãng Tiểu Tuấn.

“Ân, Tiểu Tuấn, nghe nói người đến đây là để cầu hôn?”

“Đúng vậy, bá phụ. Ta muốn cưới Tiểu Dĩnh làm vợ, thỉnh bá phụ thành toàn cho chúng ta.”

“Người thật sự thích Tiểu Dĩnh nhà chúng ta?”

Lâm Đạm Chi quan tâm nhất chính là điểm này.

Là mẫu thân, Lâm Đạm Chi thật sự không hy vọng nhi tử bảo bối lại gả cho một kẻ không yêu nó.

Từ sau khi gặp Tử Thần Tử Lãm, y càng minh bạch, chỉ có cùng ái nhân ở chung một chỗ mới thật sự là hạnh phúc chân chính nhất.

Lâm Đạm Chi cũng mong hài tử có được hạnh phúc giống như mình.

“Ta thật lòng thích Tiểu Dĩnh!”

Lãng Tiểu Tuấn vỗ ngực, vẻ mặt thành khẩn nói:

“Lần đầu tiên gặp Tiểu Dĩnh, không, là lần đầu tiên online cùng cậu ấy trở thành bằng hữu, sau đó gặp mặt, ta lại càng thêm yêu Tiểu Dĩnh. Ta muốn vĩnh viễn sống chung với cậu ấy, vĩnh viễn chăm sóc cho cậu ấy

“Thôi được rồi, tuy rằng là cầu hôn nhưng người cũng không cần nói nhiều lời dễ gây buồn nôn đến thế a!” Tử Thần cắt đứt lời nói của Lãng Tiểu Tuấn, bày ra vẻ mặt buồn chán.

Kì thật bình thường hẳn nói với Tiểu Chi nhiều lời còn buồn nôn hơn.

“Người nói mình thật lòng thích Tiểu Dĩnh, vậy ta hỏi người...” Tử Lãm liếc mắt đánh giá Tiểu Tuấn “Để làm cho Tiểu Dĩnh hạnh phúc, người nguyện ý làm điều gì?”

“Tất cả ta đều nguyện ý!”

“Nói suông thì ích lợi gì, người thử biểu hiện thành ý cho chúng ta xem!”

“Ta lần này đến cầu hôn có mang theo rất nhiều kì trân dị bảo của Lang Thần Cung. Đặc biệt có linh tiên bảo trạch lưỡng tương, Thiên Sơn bảo châu, hổ nhung tơ lụa năm trăm xe, thiên đỉnh cam lộ năm trăm xe

“Ha ha ha ha! Bảo thạch, trân châu, tơ lụa, đây là thành ý của người sao? Ha ha ha ha ha ha ha ha!”

Tử Lãm ngửa đầu cười một tràng cắt đứt lời nói của Lãng Tiểu Tuấn.

Tử Thần cũng giận đến tái mặt:

“Hừ, người nghĩ chúng ta có thể để người dùng những thứ tục vật này đến cưới tâm can bảo bối của chúng ta sao?”

“Bá phụ, ta không có ý đó”

“Hãy bớt sàm ngôn đi, nếu người không có thành ý, chúng ta nhất quyết không cho phép người cưới Tiểu Dĩnh.”

Tử Thần nói chắc như đinh đóng cột.

Lâm Đạm Chi khó hiểu quay sang nhìn hai vị lão công.

Hai tên này đang làm trò gì vậy? Lãng Tiểu Tuấn từ nhỏ đã yêu thích Tiểu Dĩnh, lúc nào cũng muốn cùng một chỗ với nó. Bọn họ đều biết rõ tình cảm của hắn đối với Tiểu Dĩnh, sao giờ còn đòi cái gì thành ý???

Lãng Tiểu Tuấn vừa ngồi lên bảo tọa Lang Đế liền lập tức mang theo kì trân dị bảo của Lang Thần Cung tới cầu hôn, muốn cưới Tiểu Dĩnh về làm Lang Hậu, đây còn không tỏ rõ thành ý của hắn sao.

Lâm Đạm Chi lén kéo kéo tay áo hai vị lão công. Tử Thần cùng Tử Lãm nhìn y nháy mắt mấy cái, Lâm Đạm Chi liền hiểu ý, hai tên này nhất định muốn làm khó dễ Lãng Tiểu Tuấn đây, Tiểu Tuấn thật đáng thương.

“Bá phụ hãy tin tưởng ta! Ta đối với Tiểu Dĩnh rất thật lòng. Ta xin thề với thiên gia.”

“Hừ, tiểu hài tử thề bồi so với hất xì chẳng khác gì nhau, chúng ta phải dựa vào cái gì để tin người đây?”

Lãng Tiểu Tuấn thật sự sững sốt, thái độ của hai vị bá phụ chính là đang muốn làm khó dễ hắn.

Nếu như là người khác hắn đã bị một trận nhừ tử rồi, nhưng trước mặt lại là hai vị nhạc phụ đại nhân tương lai. Dù họ có làm khó dễ hắn, Lãng Tiểu Tuấn cũng chỉ có thể hảo hảo nén giận. Nếu hắn dám có một hành động bất kính nào, chỉ sợ Tiểu Dĩnh cũng tức giận mà từ chối luôn lời cầu hôn của hắn, sau đó sẽ không bao giờ thêm để ý đến hắn nữa.

Nghĩ đến Tiểu Dĩnh khi tức giận thường cắn đôi môi non mềm, ánh mắt phiếm nước long lanh, cơn tức giận vừa nổi lên đã lại xẹp xuống.

Không cần biết phải tốn bao nhiêu thời gian, hắn đối với Tiểu Dĩnh đã là không còn cách nào dứt khỏi.

“Hai vị bá phụ, các người nghĩ ta là người như thế nào cũng được nhưng ta đối với Tiểu Dĩnh chính là một mảnh chân tình, có trời đất chứng giám.”

Lãng Tiểu Tuấn dù sao cũng là Lang Đế, suy nghĩ một hồi liền ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn thẳng vào hai vị Báo Vương uy phong lẫm lẫm, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh nói:

“Nếu như các người nghi ngờ thành ý của ta đối với Tiểu Dĩnh thì có thể đưa ra điều kiện, ta nhất định nỗ lực thực hiện, như vậy cũng có thể chứng minh được thành ý của ta có phải thật hay không?”

Lãng Tiểu Tuấn nói xong, dùng một vẻ mặt kiên nghị nhìn lên.

Hai vị Báo vương liếc nhìn nhau. Ân, thật nhìn không ra tiểu tử này cũng có không ít dũng khí nha.

Xem ra Tiểu Dĩnh cũng không nhìn lầm người. Hi, nhi tử của bọn họ thật có mắt nhìn, hai vị Báo vương nghĩ vậy lại liếc nhau cười trộm.

“Được, nếu người đã nói như vậy, chúng ta sẽ đưa ra điều kiện.”

Tử Thần chính là đang chờ câu này của Lãng Tiểu Tuấn.

“Thỉnh hai vị bá phụ đưa ra yêu cầu.”

“Không phải người đã nói chỉ cần vì Tiểu Dĩnh, bất luận việc gì người cũng tình nguyện làm hay sao? Tốt lắm, chúng ta muốn người cùng nhi tử của chúng ta vào động Thiên Báo, ở trong đây nghỉ một buổi tối.”

“Cái gì?”

Lăng Tiểu Lỗi này giờ vẫn đứng ở một bên kinh ngạc kêu lên.

Động Thiên Báo?

A...đó không phải là động kỳ thạch trong truyền thuyết sao, nghe nói là cảnh sắc vô cùng khác biệt, đông âm hạ lạnh, là thánh địa đệ nhất để hưởng tuần trăng mật?

Lần này Lăng Tiểu Lỗi đến đây vốn có rất nhiều lý do, một trong số đó chính là cùng Dục vào động Thiên Báo, hảo hảo ném lại hương vị dục tiên dục tử của một tuần trăng mật ngọt ngào a.

Hai vị bá phụ rốt cuộc muốn gì? Cái này mà là khảo nghiệm thành ý sao?

Không chỉ Lăng Tiểu Lỗi, Lăng Tiểu Tuấn cũng ngây ngẩn cả người.

Lúc này bị hai người hù dọa, hần còn tưởng điều kiện đưa ra chính là gây khó dễ cho người khác, tỉ dụ như.... lấy trộm nội y (quần áo lót) của Tây Vương Mẫu nương nương chẳng hạn ...

Không nghĩ tới họ cư nhiên lại

Hay hai vị bá phụ đã sớm coi ta là con rể rồi nên mới đưa ra ‘điều kiện’ này....

Đúng a, bản Lang Đế vốn anh minh thần võ, anh tuấn thông minh, đốt đèn tìm khắp tam giới cũng không được một người con rể quý như vậy ...

“Các người甞 nghĩ cái gì? Điều kiện này là đáp ứng hay không hả? Trả lời mau lên, lẹ mề.”

“Đồng ý! Ta đồng ý!”

Lăng Tiểu Tuấn gật đầu lia lịa. Không đáp ứng có mà là đồ ngốc.

“Àn, ta đã quên nói, còn có điều kiện kèm theo.”

“Bá phụ cứ nói.”

“Thứ nhất, động Thiên Báo là thánh địa của Thánh Quốc chúng ta, chỉ cho phép người cùng nhi tử đi vào, những người khác tuyệt đối không được tới gần.”

“Không thành vấn đề.” Lăng Tiểu Tuấn vui mừng chấp nhận.

Hai vị bá phụ thực là tâm lý, biết hần có ý với Tiểu Dĩnh đã lâu, họ lại đưa ra cơ hội giúp hần ăn kiên mật tịnh y.

Sơn động, đơn độc ở chung, không cho ngoại nhân tới gần.....Ya, nhạc phụ muôn năm!

“Uy, đừng có đứng đó cười khúc khích, chúng ta còn chưa nói điều kiện thứ hai a.”

“Thỉnh.. thỉnh bá phụ nói tiếp a.”

Lăng Tiểu Tuấn đối với hai vị bá phụ hiện tại chính là nhìn ở trong mắt, yêu ở trong lòng a

~“Thứ hai, chưa tới hừng đông, người tuyệt đối không được rời khỏi thiên động, bằng không sẽ chứng tỏ người không có thành ý, từ nay về sau vĩnh viễn đánh mất tư cách cưới Tiểu Dĩnh làm vợ.”

“Hai vị nhạc phụ, a, hai vị bá phụ xin cứ yên tâm, ta nhất định sẽ không cô phụ thành ý, a, khảo nghiệm của hai người.”

Lăng Tiểu Tuấn cố tình nhấn mạnh hai chữ ‘khảo nghiệm’ a.

Đến hừng đông mới được rời khỏi Thiên Báo động, chính là muốn hần cùng Tiểu Dĩnh một đêm mây mưa tình ý nồng đậm không phải sao.

Hần nhất định sẽ không lãng phí một giây phút nào, hảo hảo ‘yêu thương’ Tiểu Dĩnh a.

Quá sung sướng!

Nếu như không phải đang đứng trước cung điện Thánh Quốc, trước mặt còn có hai vị nhạc phụ cùng nhạc mẫu đại nhân tương lai, Lăng Tiểu Tuấn nhất định lộ ra lang hình, vui mừng mà ngửa cổ hú hét.

“Nếu người đã đáp ứng, mọi chuyện cứ quyết định như vậy đi. Vậy người muốn lúc nào tiến hành?”

“Đêm nay!”

“Đêm nay?”

“Ân!”

Lại còn phải hỏi sao? Việc này không nên chậm trễ, huống chi Tiểu Dĩnh hẳn là đang nóng lòng chờ đợi “lang nha bổng” nóng hổi cắm vào tiểu cúc hoa xinh đẹp của y đi.

Tiểu Dĩnh, đêm nay ta nhất định cùng người làm chuyện quan trọng nhất, vui sướng nhất của đời người, người hảo hảo chờ ta a

“Được rồi” Tử Thần gật đầu phân phó thủ hạ “Truyền lệnh xuống dưới, Tiểu Dĩnh cùng Lang Đế tối nay sẽ vào Thiên Báo động, ngoại trừ bọn họ, bất cứ ai cũng không được đến gần, ai dám vi phạm liền bắt lại, cắt quần đạo phở ba năm.”

“Mọi chuyện cứ như vậy mà tiến hành.” Tử Lãm nhún vai, ngáp một cái: “Ân, Tiểu Chi Chi, người hẳn cũng mệt rồi, chúng ta mau về tắm cung nghỉ ngơi thôi.”

“Thỉnh bá phụ bá mẫu đi thông thả! Cảm tạ hai vị bá phụ, bá mẫu! Đêm nay ta nhất định sẽ hảo hảo nỗ lực, tuyệt đối không rời khỏi Thiên Báo động.”

Lăng Tiểu Tuấn ở phía sau khí thế hùng hục nói.

Nhưng hẳn không nhìn thấy vẻ mặt trộm cười của hai vị Báo Vương tức trí đa mưu lúc quay đi a, giống như vừa thực hiện được âm mưu.

2. Chương 2

Hoàng hôn dần buông xuống.

Mọi người trong cung đều đang bận rộn thu xếp mọi việc

Tại cung điện của vương tử Thánh Quốc, một vị thiếu niên tuấn suất đứng lặng trước cửa sổ, ánh mắt xa xăm hướng ra ngoài sa mạc hoang hoải.....

“Ca, người làm sao vậy?”

Thiếu niên ngũ quan tinh xảo bước tới gần ca ca song sinh, thấy vẻ mặt phiền muộn của gã, lo lắng hỏi.

Là Tiểu Dĩnh?

Tiểu Á chậm rãi quay đầu, nhìn thoáng qua biểu tình quan tâm lo lắng của thân đệ gã.

Tiểu Dĩnh càng ngày càng đẹp.

Tuy rằng hai người là huynh đệ song sinh nhưng bề ngoài vẫn có chút bất đồng.

Tiểu Dĩnh vô cùng xinh đẹp, mỗi phần trên cơ thể đều giống như điêu khắc của tạo hóa, sắc môi như hoa anh đào, sóng mũi dọc dừa, hai mắt trong suốt như pha lê, cho dù tỉ mỉ dò xét cũng không thể tìm được một chỗ thiếu hoàn mỹ.

Vì vậy mà tên lang thần tâm cao khí ngạo kia mới nhìn trúng Tiểu Dĩnh a.

Bởi vì, Tiểu Dĩnh xinh đẹp như vậy.

“Ca, người vì sao không để ý tới ta? Người có tâm sự sao?”

Tiểu Dĩnh vỗ vào vai hắn.

“Không có.”

“Người gạt ta.”

Tiểu Dĩnh luôn hồn nhiên, hôm nay cũng nhìn ra ca ca của y có tâm sự.

Tuy rằng hôm nay là ngày Tiểu Tuấn tới cầu hôn khiến y phi thường vui vẻ, thế nhưng nhìn tới vẻ mặt u sầu của ca ca, Tiểu Dĩnh cũng không cao hứng nổi.

“Ca, người không nên sầu mi khổ kiểm, ta nói cho người tin lớn nha. Hôm nay Tiểu Tuấn đã tới Thánh Quốc cầu hôn, cha mẹ cũng đã tiếp kiến hắn rồi.”

Tiểu Dĩnh nhắc tới người thương, trong lòng ngọt ngào, trên mặt cũng lộ ra vẻ vui sướng.

Cái tên ngốc tử Tiểu Tuấn nói là làm, vừa mới đăng cơ ngôi vị Lang Đế liền lập tức chạy tới, còn sợ không ai biết mà mang theo một đồng người tiền hô hậu ủng tới đây cầu hôn.

“Ta đã sớm biết rồi.”

Tiểu Á lãnh đạm nói.

“Nga? Người đã sớm biết? Nhưng...hôm nay Tiểu Tuấn mới tới đây a?”

“Ca ca... Tin tức của người thật nhạy bén.”

Tiểu Á xoa đầu đệ đệ, khuôn mặt anh tuấn lộ ra một tia cười khổ.

Lang Đế? Cái tên kia cư nhiên đã thành Lang Đế.

Không sai, từ lần đầu tiên gạt mặt, không, là từ lần đầu tiên đánh nhau, gã đã biết trên người Tiểu Tuấn có loại khí chất không giống người thường.

Tiểu Tuấn nhiệt tình lại thẳng tính, đứng trước nghịch cảnh càng không chùn bước, hai mắt lộ ra vẻ kiên nghị bất phàm.

Trong đầu lại hiện ra bóng dáng đối thủ “một mắt một còn” từ hồi nhỏ, mỗi lần trợn mắt nhìn nhau, hắn thở phì phì, gương mặt ửng đỏ, biểu tình phần nộ lại khiến tim Tiểu Á loạn khiêu.

Báo và lang đều giống nhau, cả hai loài đều mang trong mình trực giác phi thường, Tiểu Tuấn từ lần đầu tiên gặp mặt đã nhận thức Tiểu Dĩnh.....Tiểu Á, cũng đã nhận thức Tiểu Tuấn rồi.

Nếu không, vì sao gã lại luôn xuất hiện chen ngang giữa Tiểu Tuấn và Tiểu Dĩnh?

Nếu không, vì sao gã phải tìm đủ mọi cách trêu chọc hắn?

Thế nhưng đến ngày hôm nay, mọi công sức của gã đều uổng phí.

Tiểu Tuấn rốt cuộc cũng không còn là tên tiểu hài tử dễ nổi giận như hồi nhỏ, hắn hiện tại đã là Lang Đế, mang theo thủ hạ cùng trân bảo đường đường chính chính tới Thánh Quốc cầu hôn Tiểu Dĩnh.

Tiểu Á biết đến ngày Tiểu Tuấn cưới được Tiểu Dĩnh, hắn sẽ không còn thường xuyên chạy tới đây nữa.

Bởi vì, ở đây đã không còn người mà hắn yêu.

Người Tiểu Tuấn yêu, cũng chỉ có Tiểu Dĩnh.

Còn gã.....

Trong lòng Tiểu Tuấn, gã có lẽ chính là “khắc tinh”, “ma tinh” hay “tai tinh”...đại loại là mấy loại tai họa xui xẻo mà hắn muốn tránh càng xa càng tốt.

Bất quá Tiểu Á tuyệt đối không dễ dàng buông tha hạnh phúc của bản thân mình như vậy.

“Tiểu Dĩnh, nếu ca ca nói cho người tâm sự của mình, người có thể giúp ca ca không?”

Tiểu Dĩnh hai mắt mở to nhìn ca ca y.

Không thể nào? Ca ca luôn mạnh mẽ của y cũng có lúc nói ra những lời cảm tính như vậy sao?

Không xong rồi, nhất định là ca ca y đã gặp phải chuyện cực kỳ khó giải quyết rồi.

“Đương nhiên rồi, người là ca ca duy nhất của ta a. Ca, người có tâm sự gì thì mau nói cho ta biết, ta nhất định sẽ giúp người giải quyết, nếu cả hai đều không làm được thì đi hỏi ba mẹ, cũng có thể nhờ Tiểu Tuấn giúp, chỉ cần ta nhờ hần, hần nhất định sẽ giúp chúng ta.”

Tiểu Dĩnh rất có nghĩa khí nói.

Thân là đệ đệ, y nhất định lắng nghe tâm sự của ca ca, hảo hảo tìm cách giải quyết phiền não, đó vốn là chuyện nghĩa bất dung từ.

“Aizz.....”

“Ca, người không nên thở dài, có chuyện gì cứ nói với ta, ta nhất định sẽ giúp người mà.”

Hồi lâu sau đó Tiểu Á mới chịu mở miệng:

“Kì thật, lòng ta rối bời, chính là vì chuyện Tiểu Tuấn đến đây cầu hôn.”

“A?”

Tiểu Dĩnh đột nhiên cảm thấy có chuyện không ổn:

“Ca, không phải là người muốn phản đối chuyện của chúng ta chứ? Ca đừng ghét Tiểu Tuấn, tuy rằng các người bình thường hay đánh nhau, nhưng Tiểu Tuấn cũng không phải người xấu. Năm đó người cần mông hần, hần cũng không về méc lại. Thật ra Tiểu Tuấn cũng là một người rất có nghĩa khí...”

Hần không méc lại, bởi vì hần còn muốn trở lại đây. Tiểu Á liếc nhìn đệ đệ thiên chân vô tà (ngây thơ) của mình nghĩ.

Nhớ lại khoảnh khắc ngọt ngào lúc đó, Tiểu Á thật sự không tưởng tượng Tiểu Tuấn lại có cái mông trắng nõn như vậy.

Trong lúc đánh nhau, Tiểu Á lỡ tay chụp phải quần của Tiểu Tuấn kéo xuống, để lộ làn da mịn màng trắng nõn. Gã là báo con a, nhìn thấy mỹ thực trước mắt sao có thể không động lòng cho được?

Theo bản năng há miệng cắn một ngụm, cứ thế lưu lại dấu răng trên mông tiểu xử nam.

Nga, thật nhớ đoạn thời gian vui vẻ lúc đó.

Tiểu Á rất nhanh thu lại ý cười, tiếp tục cau mày nói với đệ đệ:

“Tiểu Dĩnh, người không nên nghĩ ca ca vẫn còn để bụng mấy chuyện lúc nhỏ như vậy. Tiểu Tuấn tuy thường đánh nhau với ca ca, nhưng nếu hần thật sự thương người thì cho dù hần là cừu nhân không đội trời chung của ta, ca cũng sẽ không phản đối chuyện của hai người. Dù sao đi nữa, hạnh phúc của người là điều quan trọng nhất của ca ca.”

“Ca, người thật tốt với ta.”

Tiểu Dĩnh cảm động nói, hai mắt rưng rưng nhìn ca ca của y.

“Nhưng ta nghĩ.....”

“Có chuyện gì sao?”

“Nếu như người theo Tiểu Tuấn, từ nay về sau ca ca sẽ không được thấy người nữa.”

“Nguyên lai là như vậy!”

Tiểu Dĩnh còn tưởng ca ca y lo lắng cái gì, nghe xong liền thở dài nói:

“Ca, ta thiếu chút nữa là bị người hù chết, còn tưởng rằng là chuyện gì quan trọng...nguyên lai người luyện tiếu ta rời đi. Ca đừng lo, cho dù ta đã gả cho Tiểu Tuấn nhưng ca ca cũng có thể tới Lang Thần Cung thăm chúng ta mà, ta cũng có thể về thăm người cùng với ba mẹ a.”

“Thỉnh thoảng trở về có lợi ích gì? Bình thường cũng không thấy người.”

“Ân.”

“Huynh đệ chúng ta từ nhỏ đã luôn ở cùng một chỗ, chưa từng rời xa nhau. Hiện tại người lập gia đình rồi, cứ lo cho hạnh phúc của người và Tiểu Tuấn là được rồi, về phần ta.....cứ để ca ca một mình cô đơn ở Thánh Quốc là được rồi, cho đến ngày ca ca già yếu, tại sa mạc lưu lạc hoặc do quá tích mịch mà chết đi giữa nơi hoang dã”

“Thật đáng sợ! Không nên nói như vậy, ca, người sẽ không cô đơn một mình đâu, hay là người cũng lập gia đình, ta sẽ bảo ba mẹ cưới tân nương tử cho người.”

“Như vậy lại càng không tốt, hai chúng ta đều cưới người khác, tình cảm lại càng dễ phai nhạt, nói không chừng tương lai chỉ còn như người xa lạ. Hơn nữa nếu ta cưới phải người xấu, tương lai nàng nhất định muốn gây xích mích, ly gián tình cảm huynh đệ giữa chúng ta, nói không chừng còn muốn tranh đoạt quyền kế thừa Thánh Quốc mà đối với chúng ta hạ độc thủ, truy sát chúng ta.”

“Người không cần lo lắng như vậy!”

Tiểu Dĩnh khẽ rung mình. Ca ca nghìn vạn lần không nên cưới nữ nhân đáng sợ như vậy.

Nghĩ tới ca ca mà y thương yêu nhất cùng người xa lạ tình ý nồng nàn, Tiểu Dĩnh lại cảm thấy khó chịu.

“Nếu người gả cho Tiểu Tuấn, cùng hắn trở về Lang Thần Cung, ca ca thà rằng cả đời cô độc, nếu không cưới một người khác, sau đó chậm rãi để cho chúng ta ngày càng bất hòa.....”

“Ta sẽ không đi! Ta không muốn ca ca lạnh nhạt với ta. Ca, người đã hứa cả đời sẽ chiều ta mà.”

Tiểu Dĩnh lo lắng kháng nghị.

Tiểu Á sờ sờ khuôn mặt nhỏ nhắn vì kích động mà đỏ ửng của đệ đệ.

Aizz, phải lợi dụng đệ đệ ngây thơ của mình, trong lòng cũng không khỏi áy náy.

Nhưng vì hạnh phúc cả đời bọn họ, gã tuyệt đối phải thực hiện từng bước của kế hoạch “săn lang”. Kế hoạch này đã được vạch sẵn từ khi Tiểu Tuấn mới lên chức Lang Đế, đến thời điểm hiện tại, chỉ có thể lợi dụng tình cảm của Tiểu Dĩnh mà thôi.....

“Tiểu Dĩnh, ca ca cũng muốn sung ái người cả đời.”

“Vậy người cũng không được cùng người khác, khiến tình cảm huynh đệ dần phai nhạt a.”

“Thật ra, ca ca đã nghĩ ra biện pháp vẹn toàn cho cả hai người chúng ta.”

“Làm cách nào?”

Tiểu Dĩnh hiếu kỳ hỏi.

“Phương pháp này có thể giúp người trở thành tân nương tử của Tiểu Tuấn, cũng sẽ không khiến huynh đệ chúng ta phải rời xa nhau, ca ca cũng không phải cô đơn một mình, ngược lại còn khiến tình cảm huynh đệ chúng ta ngày càng thắm thiết, ngoài ra mối quan hệ giữa ta với Tiểu Tuấn cũng được tốt hơn.”

“Oa. thật sự có phương pháp tốt như vậy sao?”

Tiểu Dĩnh hưng phấn vỗ tay:

“Rốt cuộc là phương pháp gì vậy, ca, người mau nói đi!”

Tiểu Dĩnh thật không nghĩ ra được cách nào lại hay như vậy.

“Ân, trước khi nói, ca muốn hỏi người cái này.”

“A? Còn có vấn đề gì sao? Ca không được làm khó ta, người biết ta sợ nhất là mấy kì thi a~ “

“Vấn đề này rất đơn giản.”

Tiểu Á sùng nịch nhìn đệ đệ:

“Ca hỏi người, người thấy cha mẹ có hạnh phúc không?”

Vấn đề quá đơn giản.

Tiểu Dĩnh không cần nghĩ ngợi liền gật đầu liên tục:

“Đương nhiên hạnh phúc rồi! Ta nghĩ bọn họ là những phu thê hạnh phúc nhất trên đời này.”

“Như vậy, người nghĩ chúng ta giống như ba mẹ có được hay không?”

“A?”

Tiểu Dĩnh há to miệng, cái miệng nhỏ nhắn lại không thốt ra được tiếng nào.

Thấy phản ứng của đệ đệ, Tiểu Á không khỏi thấp thỏm không yên.

Nếu như Tiểu Dĩnh phản đối, cho dù vô cùng khổ sở, gã cũng sẽ từ bỏ Tiểu Tuấn. Bởi vì gã không muốn vì hạnh phúc của bản thân lại khiến đệ đệ gã yêu thương nhất phải khó chịu.

Giờ khắc này tâm tình của Tiểu Á thật sự không khác với tù phạm đứng trước pháp trường bao nhiêu.

“Ca, người là nói.....”

Một lúc sau, Tiểu Dĩnh mới lại có phản ứng:

“Hai huynh đệ chúng ta cùng với Tiểu Tuấn, giống như ba mẹ, cùng nhau?”

“Nếu người không muốn, ca cũng sẽ không miễn cưỡng. Dù sao một người luôn muốn độc chiếm người mình yêu cũng là chuyện thường tình.”

Tiểu Á khổ sở nói.

“Ta không muốn độc chiếm a.”

“Ách? Cái gì?”

Tinh thần Tiểu Á chấn động.

“Ta không muốn độc chiếm Tiểu Tuấn a, bởi vì có nhiều người yêu mến Tiểu Tuấn không phải là chuyện tốt sao? Huống chi, ca ca cũng sẽ không phải rời xa ta?”

“Tiểu Dĩnh, người thực sự nghĩ như vậy sao?”

”Àn.”

Tiểu Dĩnh gật đầu.

“Người là muốn hai người huynh đệ chúng ta cùng Tiểu Tuấn ở chung một chỗ?”

“Đúng vậy, nếu ba người đều có thể hạnh phúc thì so với hai người hạnh phúc không phải tốt hơn sao. Hạnh phúc của ca ca cũng là chuyện quan trọng nhất của ta.”

Tiểu Dĩnh quả không hổ là hài tử thiện lương của Thánh Quốc.

Lần này đến phiên Tiểu Á cảm động, nước mắt doanh tròng nhìn Tiểu Dĩnh.

“Tiểu Dĩnh, người là đệ đệ tốt nhất trên thế gian.”

“Bất quá...”

Thấy Tiểu Dĩnh băn khoăn, tim Tiểu Á không khỏi nảy lên:

“Bất quá cái gì?”

“Bất quá.....Ta nghĩ, mẫu thân có khi rất cực khổ, hai người ba ba đều tinh lực tràn đầy như vậy mà. Nếu thế, chúng ta ba người bình thường cũng sẽ mệt chết được.....”

Tiểu Dĩnh đỏ mặt thấp giọng nói.

Y không phải không thích ca ca, nhưng là, loạn luân cũng không được tốt lắm a.

Hơn nữa y cũng không muốn giống như mẫu thân, cả ngày muốn dậy cũng không dậy nổi.

“Nguyên lai người lo lắng cái này?”

Tiểu Á thở ra, khuôn mặt lại lộ ra dáng vẻ tươi cười giao hoạt:

“Tiểu Dĩnh nói cũng có đạo lý, sở dĩ ca ca nghĩ ra được phương pháp tuyệt diệu như vậy cũng đã có biện pháp chu toàn cho người, tuy chúng ta cũng hạnh phúc giống như ba mẹ, nhưng trong đó còn cải tiến thêm một bước.”

“Ân.”

“Chính là”

Tiểu Á ghé vào lỗ tai đệ đệ nói nhỏ mấy câu.

Nghe xong, hai con mắt to tròn của Tiểu Dĩnh càng tròn hơn O__O

“Thực sự có thể sao?”

“Tất nhiên rồi.”

“Nhưng chúng ta cũng không biết Tiểu Tuấn có đồng ý hay không”

“Tiểu Dĩnh, người có muốn vĩnh viễn ở cùng với ca ca không?”

Tiểu Á nắm lấy hai tay Tiểu Dĩnh, hai mắt lấp lánh, tràn ngập tình cảm huynh đệ tương ái nhìn vào mắt y.

“Muốn.”

“Vậy người có muốn vĩnh viễn ở cùng với Tiểu Tuấn không?”

“Muốn.”

“Người muốn ở cùng với ca ca, lại muốn ở chung với Tiểu Tuấn, phương pháp nào là tốt nhất?”

“Ách... Cách của ca ca xem ra là khá nhất.”

“Vậy là được rồi.”

“Nhưng mà ...”

“Nhưng gì?”

“Chúng ta cũng không biết Tiểu Tuấn có nguyện ý hay không a.”

“Không sợ, chỉ cần người làm theo những lời ca ca nói, Tiểu Tuấn nhất định sẽ đồng ý kế hoạch hạnh phúc vĩnh viễn của chúng ta.”

Tiểu Á lộ ra nét tươi cười như đúc từ khuôn mẫu của hai vị ba ba, đối Tiểu Dĩnh tận tình chỉ bảo.

“Như vậy như vậy... .. Hiểu chưa?”

“Ân, đệ hiểu rồi.”

Để ba người bọn họ vĩnh viễn hạnh phúc ở cùng một chỗ, Tiểu Dĩnh quyết định làm theo lời ca ca.

Từ nhỏ đến lớn, y vốn là một tiểu hài tử rất nghe lời a.

“Tiểu Dĩnh ngoan.”

Hiện tại, chỉ có thể chờ tới thời cơ thuận lợi.

Đúng lúc này, thủ hạ từ bên ngoài chạy vào bẩm báo:

“Bẩm hai vị vương tử, cuộc tiếp kiến Lang Đế đã kết thúc.”

“Kết quả như thế nào?”

Tiểu Á hỏi.

“Lang Đế để biểu thị thành ý đã quyết định tiếp nhận khảo nghiệm, đêm nay sẽ cùng tiểu vương tử vào Thiên Báo động tròn một buổi tối, tới hừng đông mới được ra ngoài. Nếu hấn không thể kiên trì, rời khỏi Thiên Báo động trước thời hạn thì coi như từ bỏ tư cách cầu hôn. Trong thời gian đó, bất luận kẻ nào cũng không được tới gần Thiên Báo động.”

Ba ba quả nhiên lợi hại, đơn giản như vậy đã khiến Tiểu Tuấn chấp nhận điều kiện.

Tiểu Á cười thâm trong bụng.

Lãng Tiểu Tuấn a Lãng Tiểu Tuấn, hôm nay là ngày cầu hôn của người, cũng chính là ngày cầu hôn của Tiểu Á ta.

Muốn cưới được tiểu báo vương tử tối trân quý của Thánh Quốc, trước hết mau mau dâng lên “cây lang hoa cúc” béo mập của nhà người a!

3. Chương 3

Trước mắt chính là Thiên Báo động trong truyền thuyết.

Lãng Tiểu Tuấn đứng trước động khẩu, trong lòng một trận nháy nhót.

Úc, Tiểu Dĩnh, Tiểu Dĩnh khả ái của ta, cuối cùng người cũng thuộc về ta!

Ta nhất định sẽ biến người thành Lang Hậu của ta.

Ta không chỉ muốn “gạo nấu thành cơm”, còn muốn đem “cơm chín” nấu thành “miếng cháy” a! Vậy mới có thể biểu hiện Lang Đế ta “trời sinh dị bẩm”, đồng thời thể hiện cho người thấy tình cảm mãnh liệt của ta dành cho người – vô cùng “yêu thương” người!

Thiếu niên hùng tâm tráng chí Lãng Tiểu Tuấn dù có nằm mơ cũng không ngờ tại Thiên Báo động, đêm nay không chỉ là “kỉ niệm cầu hôn” mà còn phát triển tới độ “máu chảy thành sông” – “kỉ niệm thất thân” của tân Lang Đế hấn a

~“Tiểu Dĩnh... Người ở nơi nào?”

Sau khi tiến vào Thiên Báo động, Lãng Tiểu Tuấn cũng không liếc mắt tới cảnh đẹp huyền ảo trước mắt mà chỉ chăm chú tìm kiếm hình bóng tiểu báo tối âu yếm của hấn!

“Ta ở chỗ này... Tiểu Tuấn.”

Tiếng nói êm dịu ngọt ngào của thiếu niên từ trong sơn động truyền ra. Lãng Tiểu Tuấn hưng phấn chạy tới ——

“Tiểu Dĩnh!”

Ở phía trên sơn động còn có một cái động khác.

Hai bên vách động được điêu khắc tinh mỹ, khảm dạ minh châu tỏa ra ánh sáng mờ ảo.

Nhưng khiến người khác chú ý cũng không phải kì trân dị bảo, mà chính là chiếc giường lớn được phủ kín da điều cực kì xa hoa ở giữa động.....

Trên giường, tuyệt sắc thiếu niên chỉ mặc hồ quần áo, để lộ da thịt trắng mịn như tuyết. Thân thể thon dài nằm nghiêng, hai mắt khép hờ, mơ màng liếc về phía hấn.

Hại tiểu sắc lang Lãng Tiểu Tuấn thiếu chút cuồng phun máu mũi ——

Mẹ ôi, Tiểu Dĩnh từ trước đến nay luôn thanh thuần giản dị, sao hôm nay lại lại trở nên mê người đến mức này a?

Tiểu báo gì chứ? Có mà là tiểu hồ ly chuyên dụ người ta thì có

~“Tiểu Dĩnh.....”

Lãng Tiểu Tuấn nuốt nước bọt, cố không nhìn mỹ cảnh trước mắt, còn nhìn nữa sẽ khiến hắn phun máu mũi mất:

“Người... Người hôm nay đẹp quá ...”

“Cảm ơn.”

Tiểu Dĩnh nở nụ cười nhìn hắn:

“Lại a, Tiểu Tuấn, tới ngồi cạnh ta.”

Nhìn thấy báo con vỗ vào giường gọi mình tới, hồn Tiểu Tuấn cũng bay đi mất.

“Tiểu Dĩnh! Ta nhớ người muốn chết!”

Ôm lấy cơ thể mềm mại của Tiểu Dĩnh, Lãng Tiểu Tuấn kích động tới mức không biết làm thế nào cho phải.

“Tiểu Tuấn... Ta cũng rất nhớ người nga...”

Bị tiểu lang mà y từ nhỏ đã yêu mến ôm lấy, Tiểu Dĩnh động tình, cũng ôm chặt lấy hắn:

“Ta đã luôn chờ đợi ngày này, đợi thật lâu”

“Thật sao?”

Lãng Tiểu Tuấn kinh hãi nhìn Tiểu Dĩnh.

“Là thật a.....”

Tiểu Dĩnh đưa tay vuốt ve khuôn mặt anh tuấn của Tiểu Tuấn, cười dịu dàng.

“Vâyvây.....” Lãng Tiểu Tuấn khấn trương, nuốt nuốt nước miếng nói:” Tiểu Dĩnh nguyện ý gả cho ta sao? Tiểu Dĩnh, người cũng biết từ nhỏ ta đã yêu người, thực sự rất yêu người. Hiện tại ta đã trở thành Lang Đế.....người có đồng ý trở thành Lang Hậu của ta không? Ta xin thề cả đời này sẽ vĩnh viễn yêu thương người, che chở cho người! Ta dùng danh dự của Lang Đế xin thề với trời”

“Hảo.”

Lãng Tiểu Tuấn khấn trương nói ra một lô một lốc những lời thề non hẹn biển....lời còn chưa nói hết đã bị ngăn lại.....

“Cái gì?”

Lãng Tiểu Tuấn còn chưa kịp phản ứng.

“Ta nói hảo.”

Tiểu Dĩnh nở nụ cười:

Ta đương nhiên đồng ý gả cho người.”

“Thực sự? Trời ạ! Ta rất cao hứng, lão bà, ta yêu người! Tới a, một khắc đêm xuân giá ngàn vàng (xuân tiêu nhất khắc trị thiên kim) a”

Lãng Tiểu Tuấn mừng như điên, lôi kéo quần áo của Tiểu Dĩnh, kích động nghĩ đến đêm động phòng hoa chúc của bọn họ.

“Chờ một chút!”

Tiểu Dĩnh giả vờ rụt rè kéo tay hắn:

“Quốc có quốc pháp, gia có gia quy. Tiểu Tuấn, tuy rằng ta nguyện ý gả cho người, nhưng người vẫn phải tuân theo quy củ, dù tối nay có xảy ra chuyện gì cũng không được rời khỏi đây, bằng không người sẽ mất đi tư cách cầu hôn ta. Người hiểu rồi chứ?”

“Biết, biết! Không thành vấn đề, có đánh chết Lăng Tiểu Tuấn ta đêm nay cũng sẽ không rời khỏi Thiên Bảo động!”

Có lẽ bà tối ưu yếm của ta ở đây cùng mây mưa, vốn là chuyện tiêu hồn thực cốt, chỉ có ngu ngốc mới muốn bỏ đi a!

Lăng Tiểu Tuấn nở nụ cười hạ lưu nghĩ.

“Hảo!”

Tiểu Dĩnh thỏa mãn gật đầu.

“Chúng ta bây giờ sẽhắc hắc”

Lăng Tiểu Tuấn trưng ra bộ mặt lão trư nuốt nuốt nước bọt, từ từ tiến sát lại gần Tiểu Dĩnh.

“Chờ một chút!”

Tiểu Dĩnh lấy tay che cái miệng hắn lại:

“Cái kia mới là quốc pháp, giờ chúng ta sẽ nói tới gia quy.”

“A?” Lăng Tiểu Tuấn gấp gáp: “Còn có gia quy gì nữa?”

“Đương nhiên còn, cái này đối với ta rất quan trọng a.”

Tiểu Dĩnh nói nghiêm túc:

“Cha mẹ nói cho ta biết, đối tượng kết hôn phải phi thường nhận thức người nhà của ta, nếu không tương lai nhất định sẽ có chuyện. Người phải thành thật nói cho ta biết, người có thích cha mẹ của ta không?”

“Thích, đương nhiên thích! Bá phụ anh tuấn tiêu sái, bá mẫu thanh tú mỹ lệ, có nhạc phụ nhạc mẫu tốt như vậy là vinh hạnh của ta!”

Lăng Tiểu Tuấn thành thật nói.

“Hảo, vậy còn ca ca của ta?”

“Tiểu Á?”

Vừa nghe thấy tên gã, Lăng Tiểu Tuấn giống như ăn nhầm thuốc nổ, trong lòng bạo phát:

“Đừng có nhắc tới tên hần trước mặt ta! Mẹ nó, cái tên vương ——”

“Vương gì a?”

Tiểu Dĩnh điềm điềm cười.

Hần = =!!...

Thấy Tiểu Dĩnh cười đến híp cả hai mắt thành đường kẻ, Lăng Tiểu Tuấn lại càng sợ hãi, mồ hôi lạnh trên trán thì nhau rơi xuống

“Vương... Vương tử!”

Lăng Tiểu Tuấn biết mình nói sai, lập tức sửa lại.

(lúc đầu em Tuấn muốn mắng em Á là “vương bát đản” nghĩa là tên khốn khiếp, sau đổi thành “vương tử” tức là hoàng tử)

“Aizz ...”

Tiểu Dĩnh đột nhiên thở dài:

“Tiểu Tuấn, ta biết người luôn đôi đầu với ca ca ta, từ lúc bé đã vậy, nhưng người hoàn toàn không biết, kì thực ca ca rất đáng thương”

“Đáng thương? Cái tên vương —— vương tử như hần mà đáng thương?”

Lãng Tiểu Tuấn cảm thấy hồ nghi nhúu mày.

“Người không biết đâu, ca ca ta luôn khổ luyện một người, bình thường luôn khổ tâm, âm thầm rơi lệ, thực sự rất đáng thương”

Tiểu Dĩnh giả bộ đau lòng lau lau hai mắt.

“Khổ tâm, âm thầm rơi lệ? Ha ha Cái tên kia muốn diễn bi kịch cho ai xem a?”

Lãng Tiểu Tuấn bật cười.

Hắn thật sự không tưởng tượng được kẻ luôn tự cao tự đại như tên đó lại khổ luyện một người.

“Lãng Tiểu Tuấn!”

Tiểu Dĩnh nghe hắn nói móc, tức giận rống to:

“Người còn cười ca ca ta, hôn sự của chúng ta liền dẹp bỏ! Ta tuyệt đối sẽ không cưới người ghét người nhà của ta!”

Lãng Tiểu Tuấn nghe vậy, sắc mặt đại biến:

“Tiểu Dĩnh, ta chỉ nói đùa thôi mà, người cũng đừng tức giận, kì thựckì thực ta cũng rất thích ca ca của người, tuy rằng chúng ta luôn cãi nhau nhưng hắn cũng là người tốt.”

“Thực sao? Người gạt ta?”

Tiểu Dĩnh hồ nghi nhìn Tiểu Tuấn:

“Ta nói thật! Người có nhớ trước đây ta úp cà phê, không cẩn thận bị bỏng tay không? Là hắn giúp ta xử lý kịp thời nên mới không lưu lại dấu vết, ta vẫn phi thường cảm kích hắn!”

Lãng Tiểu Tuấn bên ngoài bày ra bộ dáng vô cùng cảm kích, trong lòng lại tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Lúc đó hắn nói lời cảm tạ với Tiểu Á, gã lại cười hắn là tiểu hài tử lên ba, úp cà phê cũng bị bỏng tay! Đúng là đồ vương đất bản mà ——

Bất quá những lời này chỉ có thể dấu ở trong lòng, không thể ở trước mặt Tiểu Dĩnh lại nói ra những lời chê bai ca ca sinh sinh của y được.

“Tiểu Tuấn thực sự thích ca ca của ta?”

“Thích, rất thích!”

Thích đến nỗi chỉ hận không thể đá cho gã bay đi thật xa!

“Tốt, rất rất tốt!”

Tiểu Dĩnh hài lòng nở nụ cười:

“Tiểu Tuấn, người nghìn vạn lần không thể quên lời người nói nha. Quốc pháp cùng gia quy người đều làm được, ta mới yên tâm gả cho người.”

“Không thành vấn đề!”

Lãng Tiểu Tuấn vỗ ngực bảo chứng.

Thấy bước đầu tiên của kế hoạch đã thành công, Tiểu Dĩnh tiếp tục thực hiện bước tiếp theo của “kế hoạch ba người vĩnh viễn hạnh phúc”.

“Tiểu Tuấn”

Tiểu Dĩnh mỉm cười mê hoặc, bắt đầu cởi bỏ quần áo trên người

Tiểu lang dục hỏa công tâm, hai mắt mở lớn ——

Da thịt tuyết trắng từng chút lộ ra, mùi vị tình dục cũng chậm rãi lan tràn trong không khí

“Nga, Tiểu Dĩnh, bảo bối của ta!”

Lăng Tiểu Tuấn không thể nhịn được kích động, lao tới hôn.....

Tuy đây không phải là lần đầu hôn môi, nhưng cùng lần đầu tiên quan hệ, cảm giác so với lần đầu tiên hôn môi còn kích động hơn!

Môi lưỡi hai người quấn lấy nhau, thèm khát nuốt lấy mật ngọt trong miệng đối phương

Tiểu Tuấn trời sinh lang tính, sắc dục rất mạnh, không thèm cởi nút thắt, một đôi lang thủ xé rách quần áo, khẩn cấp nắm lấy Tiểu Dĩnh ——

“A ——”

Tiểu Dĩnh hô lên một tiếng.

“Nga, bảo bối, tâm can bảo bối của ta ——”

Lăng Tiểu Tuấn cọ sát thân mình với Tiểu Dĩnh, chỉ hận không thể đem đối phương nuốt vào bụng.

Từ tai xuống tới cổ, lại tới xương quai xanh, đều bị tiểu lang tình dục bừa bừa hôn môi, liếm cắn

“Úc... A a... Tiểu Tuấn...”

Tiểu Dĩnh vốn yêu tiểu lang, bị hấn điên cuồng hôn lên thân thể như vậy, không nhịn được liên tục phát ra tiếng kêu rên

“Thoải mái không? Bảo bối”

“Thoải mái... A a... Thật thoải mái...”

“Thế này thì sao?”

Lăng Tiểu Tuấn nở nụ cười xấu xa, một ngụm ngậm lấy nhũ tiêm béo mập ——

” A a a ——”

Núm vú mẫn cảm bị hấn hung hăng hấp trụ, khoái cảm đột ngột đánh tới khiến Tiểu Dĩnh cong người, bật ra tiếng thét chói tai ——

Tiểu Lang liên tục liếm mút khiến nhũ tiêm sưng đỏ, Tiểu Dĩnh liên tục thét lên sung sướng, lại lắc đầu xin tha:

“Ô... Từ bỏ, từ bỏ —— Tiểu Tuấn... Tha ta đi... Ta chịu không nổi”

“Là sướng không chịu nổi đi! Nhìn tiểu côn thối của ngươi xem, cứng rồi này”

“Không cóTa không có”

Tiểu Dĩnh xấu hổ đỏ mặt, lắc đầu phủ nhận.

“Hi, ta là lão công của ngươi a, có cái gì mà phải xấu hổ? Lại a, ta nhượng lão bà sướng một lần”

Lăng Tiểu Tuấn dùng côn thối thô ngạnh của mình cọ cọ vào tiểu ngọc còn trắng nõn của Tiểu Dĩnh, bàn tay to lớn điên cuồng ma sát hai tính vật

“A a —— Tiểu Tuấn ——”

Bị thủ dâm cường liệt như vậy, Tiểu Dĩnh khóc nức, liên tục lắc đầu, thét chói tai ——

“Sướng khoái sao? Bảo bối, thịt heo bồng của lão công nhất định khiến ngươi sướng tới lên trời!”

“Hảo sướng —— hảo sướng —— lão công —— a a —— lão công a ——”

Tiểu Dĩnh sướng khoái ngất trời, không ngừng đong đưa cái mông, phối hợp với tiết tấu của Tiểu Tuấn.

“Úc úc —— lão bà của ta thật đắm đuối mà”

Thấy Tiểu Dĩnh phản ứng kịch liệt như vậy, Tiểu Tuấn quả thực bị dục hỏa nháy mắt thiêu sống!

Tuy rằng Tiểu Tuấn rất muốn căng hai chân Tiểu Dĩnh ra, sau đó dùng thịt heo bồng hung hăng cắm vào, thao tiểu bảo bối của hắn đến chết đi sống lại, nhưng đây lại là lần đầu tiên, hắn phải nhẫn nại, từ từ tiến, nếu không sẽ làm tổn thương tới lão bà tối ầu yếm của hắn a.

“Úc úc... Lại a, bảo bối, bắn ra cho ta, đem sơ tinh tối quý giá của ngươi cho lão công ——”

Lăng Tiểu Tuấn gia tăng tốc độ ma sát, lộng tiểu côn thịt trong tay khoáy tới bạo phát ——

“Ô a a —— không được —— đi ra —— úc úc —— lão công —— lão công ——”

Thân thể Tiểu Dĩnh điên cuồng co giật, một cổ nhiệt tình vừa nồng vừa đặc phun ra, lực đạo mãnh liệt, thậm chí còn phun tới trên mặt y.....

Tiểu bảo sáng tới mức suýt ngất, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng hồng còn dính tinh dịch trắng đục, cảnh tượng dâm dăng như thế này quả thật khiến Tiểu Tuấn phát điên rồi. Hắn vươn đầu lưỡi liếm:

“Úc úcbảo bối, tinh dịch của ngươi ăn thật ngonnào, cho cái miệng nhỏ của ngươi nếm thử”

Hai ngón tay dính đầy tinh dịch tiến vào tiểu cục huyết nho nhỏ giữa song môn ——

“Hư a...”

Nhờ có tinh dịch bôi trơn, Tiểu Dĩnh cũng không cảm thấy đau đớn.

“Nga, bảo bối, bên trong ngươi thật nóng”

Lăng Tiểu Tuấn lần đầu tiên dùng tay tiến vào, thở hổn hển, chậm rãi di chuyển:

“Thoải mái không?”

“Hô ô... Ta không biết... A a... Cảm giác thật kì quái... ha a...”

Dị vật ma sát nội bích khiến Tiểu Dĩnh vừa sung sướng vừa kinh sợ, hai mắt phủ hơi nước, bất giác lắc lư cái eo nhỏ, kịch liệt thổ dốc

“Muốn lão công chọc sâu hơn không?”

Lăng Tiểu Tuấn không ngừng thọc sâu hai ngón tay dính đầy dâm dịch.....

“Hô a... Muốn... Nóng quá ... Bên trong rất nóng ... Lão công mau giúp ta... Van cầu ngươi —— “

Tao huyết ngứa ngáy khiến Tiểu Dĩnh không kiên nhẫn giây dựa thân thể, hướng tiểu lang tối ầu yếm khả ái cầu xin.....

“Thế nhưng ngón tay lão công không đủ dài a.....”

Tiểu Tuấn co ngón tay lại, nở nụ cười tà ác:

“Có muốn lão công dùng vật lớn hơn, dài hơn gãi ngứa tao huyết của ngươi không?”

Tiểu Dĩnh lần đầu tiên làm chuyện này, nhưng trước khi vào Thiên Báo động đã được mẫu thân hảo hảo dạy cho một bài, đương nhiên biết Tiểu Tuấn đang nói tới cái gì.

Vừa chờ mong lại vừa sợ hãi bị tổn thương khiến trái tim Tiểu Dĩnh càng đập loạn, nhưng đối với tiểu lang điên cuồng yêu y, y tuyệt không sợ hãi, bởi vì y biết, đó là cách hắn yêu mình.

“Lão công, ta muốn.....Ta yêu ngươi.....để ta thuộc về ngươi.....Lão công.....”

“Tiểu Dĩnh!”

Lăng Tiểu Tuấn cảm động, hai mắt viên đỏ cả lên:

“Ta yêu ngươi! Ngươi là của ta! Của mình ta!”

Rút ngón tay ra, thiết côn thịt để trước cửa tao huyết còn ướt đầm tinh dịch, mạnh mẽ tiến vào ——

“Ô a a ——”

Tràng bích nhỏ nhỏ bị tính vật to lớn hung hăng đâm vào, cảm giác mạnh mẽ đánh thẳng lên não, khiến tiểu bảo đáng thương bật thét chói tai.

Tiếng gào thét bị thấm vang lên, quanh quẩn trong sơn động nhỏ nhỏ

“Nga nga, bảo bối Ta rốt cuộc đã có được ngườibảo bối ——”

Cự bồng bị chiếc miệng nhỏ cắn chặt lấy, Lăng Tiểu Tuấn tê rống, mất hết kiên nhẫn mà điên cuồng đâm chọc

“Tiểu Tuấn... A a... Lão công của ta.....”

Hai chân trắng nõn bị tiểu lang âu yếm căng ra, để cơn thịt thô to tùy ý xỏ xuyên cục huyết nhỏ nhỏ.

Tiểu Dĩnh ôm lấy người thiếu niên đè trên người y, phát sinh từng đợt rên rỉ thống khổ lại ngọt ngào.....

Âm thanh rên rỉ ngọt nị của tiểu bảo bối kích phát thú tính của tiểu lang, khiến Lăng Tiểu Tuấn càng thêm điên cuồng, từ phía sau thay đổi tư thế đâm vào càng sâu, xỏ xuyên cơ thể y!

“Ô a a —— đau quá... Tiểu Tuấn, chậm một chút... A a...”

Cơn thịt rút ra rồi lại đâm vào giữa song môn của Tiểu Dĩnh, phát ra âm thanh dâm mỹ.....

“Ô... Hảo thâm... đâm tới trong bụng rồi... Lão công... A a... Tha ta đi... Không được...”

Mái tóc bị nắm chặt, tiểu huyết bị tính lang hung hăng cuồng thao, Tiểu Dĩnh không ngừng khóc nức, cầu xin tha. Nhưng tiểu lang đã mất hết lý trí vẫn như cũ thờ hờn hển, không chút lưu tình, mạnh mẽ đem cơn thịt to lớn thống nhập ——

“Ô a a —— dâm chết ta rồi —— lão công ——”

Vừa đau lại vừa sướng, sung sướng quỷ dị như vậy khiến Tiểu Dĩnh gào thét không thôi.

“Úc úc —— bảo bối, thật chặt, sướng chết lão công rồi ——”

Trên người ướt đẫm mồ hôi, tiểu lang ngẩng đầu, sáng khoái tê rống, càng thêm ra sức đâm vào chỗ sâu nhất của nhục huyết.....

“Ô a a ——”

Quy đầu trực tiếp đánh tới điểm trí mạng của tiểu bảo, sung sướng tiến thẳng tới đại não, Tiểu Dĩnh chỉ thấy trước mắt hóa thành một khoảng trắng, sáng tới cực điểm ——

“Là ở đây à? Bảo bối, yên tâm, lão công nhất định sẽ làm ngươi sáng đến chết!”

Tiểu lang thông minh phát hiện được tử huyết của lão bà, tà ác nhắm vào điểm kia, tập trung hỏa lực, cố sức trừ tống

“A a —— trời ạ —— lão công —— sướng chết —— ta muốn chết —— “

“Úc úc —— bảo bối, ngươi muốn cắn rứt bảo bối của lão công sao —— a a —— “

Tiểu bảo đạt tới cao trào, tiểu cơn thịt không ngừng phun ra tinh dịch trắng đục, phía dưới cắn chặt lấy cơn thịt của tiểu lang.

Lăng Tiểu Tuấn không nhận được, hướng tiểu huyết của y bắn ra nhiệt tình....

Mùi vị hoan ái dâm mỹ tràn ngập tiểu động.....

Thanh âm da thịt cọ xát, ngọt ngào rên rỉ.....

Một lang một bảo phối hợp đến thiên y vô phòng, giống như sinh đôi hợp lại làm một, phân cũng phân không ra

“Úc úc... Bảo bối... Ta lại muốn bắn cho ngươi ... Ô a a —— “

Ngay khi Tiểu Tuấn bắn ra lần thứ mấy hắn cũng không biết, đột nhiên cảm thấy giữa song môn truyền tới cảm giác đau đớn kịch liệt, liền hét lên ——

“Làm sao vậy? Tiểu Tuấn?”

Bị tiếng kêu bi thảm của tiểu lang làm cho hoảng sợ, Tiểu Dĩnh vẫn còn ngập trong hoan ái mở lớn hai mắt....

”Đau acái mông đau quá

Cảm giác như cái mông đang chảy máu a.....

Tiểu lang không kịp xem có chuyện gì, đau đớn đến mức ngã xuống người Tiểu Dĩnh ...

“Cái mông?”

Tiểu Dĩnh nghe vậy liền hiểu rõ mọi chuyện, con mắt tức giận bắn tới phía sau tiểu lang:

“Ca, ngươi làm gì vậy? Tiểu Tuấn dù sao mới là lần đầu, ngươi không biết nhẹ nhàng sao?”

“Ca?”

Vốn đau tới mức chỉ có thể nằm úp sấp, Lãng Tiểu Tuấn nghe vậy, trong lòng cảm thấy bất an, lập tức kinh hoảng tỉnh lại:

“Cái gì ca a?”

“Ta còn có ai là ca sao? Chính ngươi tự mình quay lại nhìn đi, đầu sỏ gây nên đang ở đây.”

Lãng Tiểu Tuấn nơm nớp lo sợ quay lại nhìn

“Hảo, bảo bối! Nhớ ta sao?”

Vẻ mặt tươi cười tỏa sáng chói mắt lại khiến Lãng Tiểu Tuấn như gặp quỷ hét ầm lên:

“A a a —— ngươi ở chỗ này để làm gì?”

Nghĩ tới cảnh cái mông bị đối thủ không đội trời chung nhìn thấy hết khiến tâm Lãng Tiểu Tuấn có điểm muốn chết!

Chờ một chút, cái mông...

“A a a ——”

Lãng Tiểu Tuấn kêu tới sồn động cũng sắp bị chấn sục:

“Ngươi... Ngươi ngươi ngươi —— sao lại cắm vào mông ta?”

“Hừ, ngươi cắm cái mông đệ đệ ta, vì sao ta không thể cắm vào cái mông của ngươi?”

“Vương bát đản! Ta sắp cái mông Tiểu Dĩnh là vì ta thích hắn, ngươi thì tính là cái gì?”

Lãng Tiểu Tuấn cư nhiên bị gã đâm mông, quả thực sắp tức tới phát điên!

“Tính cái gì? Tính thích ngươi a!”

“A? Thích ta?”

Lãng Tiểu Tuấn mục trừng khẩu ngốc, mở lớn hai mắt, cả người ngây ngẩn.

“A cái gì? Ta không có khả năng thích ngươi sao?”

“Thích cái rắm!”

“Đúng, ta chính là thích ... thí thí của ngươi!”

Tiểu Á cười cực kỳ hạ lưu.

“Vương bát đản! Cái gì mà thích! Ngươi căn bản là cưỡng gian ta! Còn không mau rút ra! Ta tuyệt đối không quan tâm tới ác tâm của ngươi tính cái gì, cầm nó cho chó ăn đi!”

Lãng Tiểu Tuấn hỏa nộ ngập trời, cơ hồ sắp phát điên thật rồi!

Hắn đường đường là Lang Đế, trong lúc không phòng bị lại để kẻ khác cưỡng gian, chuyện này mà đồn ra ngoài, hắn còn mặt mũi nào gặp ai?

“Tiểu Tuấn, ngươi không nên tức giận a, ca ca là thật lòng thích ngươi đó, ta có thể làm chứng!”

Tiểu Dĩnh lo lắng nói giúp ca ca y.

”Cái gì? Tin hắn!”

Lăng Tiểu Tuấn kêu quỳ một tiếng:

“Đến lúc này ngươi còn giúp ca ca người nói xạo! Ngươi để lão công bị tên vương bát đản kia ăn, lại còn giúp hắn nói? Tiểu Dĩnh, ngươi có cảm thấy mình hơi quá đáng không hả?”

“Ta không giúp ca ca nói xạo a, Tiểu Tuấn, là thật đó, ca ca rất thích ngươi, lúc này ta chẳng đã nói cho ngươi biết rồi sao, ca ca ta luôn khổ luyện một người, người đó chính là ngươi, Tiểu Tuấn!”

“Gạt người...”

Lăng Tiểu Tuấn ngậy ngấn cả người.

“Là thật”

Tiểu Á vươn hai tay từ phía sau ôm lấy tiểu lang, ghé vào tai hắn, thâm tình nói:

“Ta thích ngươi.....Tiểu Tuấn, từ rất sớm đã thích ngươi.....chỉ là ta.....ta không biết làm cách nào nói cho ngươi.....Tiểu Tuấn.....tiểu lang bảo bối của ta.....”

Vành tai đột nhiên bị đôi môi mềm mại hàm trụ, hơi thở nóng bỏng phun vào tai, Lăng Tiểu Tuấn rất miễn cảm, cả người liền run rẩy, toàn thân lập tức tê dại ...

“Hừ a ... Ngươi đang làm gì... đừng ... Bỏ ra...”

“Đừng bỏ ra?” Tiểu Á ha ha cười, “Không nghĩ tới tiểu lang nhà chúng ta lại thật thà như vậy...”

Lăng Tiểu Tuấn nghe vậy có chút thanh tỉnh, xấu hổ giãy dụa:

“Vương bát đản, mau buông ta ra!”

“Úc úc —— cái mông cắn ta chặt quá ——”

Thịt heo bông bị cái miệng nhỏ cắn chặt, sưng tới mức khiến Tiểu Á kêu khóc, một trước một sau chậm rãi di chuyển

“A a ... Không nên cử động a... A a...”

Cảm giác ngứa ngáy giống như có hàng ngàn con kiến đang bò ra khiến tiểu lang lần đầu tiên bị phá cục không nhịn được bật ra tiếng rên rỉ

“Thực sự không nên động sao?”

Tiểu Á xấu xa di chuyển thất lưng, đâm vào càng nhanh lại càng sâu!

“A a a... Nhẹ một chút... Trời ạ... Đừng nhúc nhích... A ha a... Vương bát đản... Mau rút ra cho ta!”

Cảm thụ được một cổ vui vẻ quỳ dị từ chỗ sâu trong tiểu huyết tản ra, nhưng Lăng Tiểu Tuấn lại không cam tâm khuất phục dưới cự bổng của đối thủ không đội trời chung của hắn.

“Tiểu Tuấn, không cần chống cự a! Ta và ngươi cùng ca ca giống như cha mẹ ba người cùng một chỗ, vĩnh viễn hạnh phúc, như vậy không phải rất tốt sao?”

Tiểu Dĩnh nỗ lực khuyên bảo.

“Hảo cái gì! Lão tử không thềm! Ta muốn ra ngoài!”

Lăng Tiểu Tuấn tức giận, cố sức giãy dụa.

“Không được, Tiểu Tuấn, ngươi không thể đi! Ngươi quên rồi sao? Nếu trước hừng đông ngươi rời khỏi Thiên Báo động, ngươi sẽ vĩnh viễn mất đi tư cách cưới ta. Ta hiện tại đã là người của ngươi, nếu như ngươi vô mộng quay đi, tata sẽ nhảy lầu tự sát! Ô.....”

Tiểu Dĩnh xoa xoa hai mắt, khóc đến thương tâm.

“Đừng! Ngươi nghìn vạn lần không được chết! Ta không đi, ta không đi là được!”

Lăng Tiểu Tuấn vội trấn an Tiểu Dĩnh.

“Tiểu Tuấn...”

Để sớm đạt thành kế hoạch, Tiểu Dĩnh quỳ gối, âu yếm tính vật của tiểu lang, ngậm vào trong miệng.....

“Úc úc... Tiểu Dĩnh”

Tiểu lang hô hấp gấp gáp, mười ngón nắm chặt lấy tóc Tiểu Dĩnh, hét lên sung sướng....

“Tiểu Tuấn... Ta là thực sự thích ngươi... Rất thích ngươi...”

Tiểu Á hiểu rõ nỗi khổ tâm của đệ đệ, vội vã đánh thẳng vào.

Gã hôn lên khuôn mặt tuần mỹ của tiểu lang, triền miên ôm lấy hân, tiến nhập cự căn....

Trên dưới ba điểm đều bị tấn công khiến Lăng Tiểu Tuấn sung sướng tới cực điểm, thân thể hưng phấn run rẩy kịch liệt

Cảm giác côn thịt ở trong miệng lại khôi phục khí thế, tiểu huyết ăn một lần liền biết vị thật ngứa:

“Hừ a ... Ta chịu không nổi a... Tiểu Tuấn... Lại cắn vào a.....”

Tiểu báo cơ khát nhếch miệng lên, cảm côn thịt dính đầy nước bọt nhắm thẳng huyết khẩu, dùng lực ngồi xuống, —— cười khúc khích ——

“Úc úc...”

Côn thịt tiểu lang tiến vào thiên đường, sướng đến mức khiến hân thét to.....

”A a —— hảo sâu a ——”

Do ca ca từ phía sau dùng sức đánh tới, côn thịt của tiểu lang càng đâm sâu vào nội tràng Tiểu Dĩnh, khiến y vui vẻ cuồng khiếu, dâm loạn lắc lư cái eo, đón tiếp côn thịt thao càng sâu:

“Cáp a... Hảo sướng... Lão công... Dùng sức thao ta đi —— “

“Úc úc —— các ngươi hai người... A a —— ta muốn điên rồi —— “

Lăng Tiểu Tuấn đúng là khoái điên rồi!

Côn thịt phía trước bị tiểu huyết của báo đệ cắn chặt, cục huyết phía sau lại bị báo ca đâm vào, Lang Đế trẻ tuổi bị hai người giáp ở giữa nếm phải mùi vị tiêu hồn thực cốt, sướng tới liên tục phát sinh dâm khiếu.....

“Sướng sao? Bảo bối, ngươi xem hai huynh đệ chúng ta tốt với ngươi như vậy, ngươi cưới đệ đệ về nhà, ca ca liền tặng cho ngươi, hôn sự lần này ngươi được lợi lắm a!”

“Tính cái rắm! Ta đâu cần mua một tặng một ... Các ngươi.....các ngươi căn bản là gài bẫy taA a.....ngươi.....ngươi đừng động nữa.....A a...Tiểu Dĩnh.....đừng.....đừng cắn chặt như thế.....A a a a.....”

“Úc úcbảo bối, kêu Tiểu Dĩnh đừng cắn chặt, chính ngươi sao lại cắn ta chặt thế này? Trời ạtiểu huyết của ngươi giáp ta sướng muốn chết!”

Tiểu Á rút mồ hôi, điên cuồng luật động kêu to

“Ta cũng vậy... Ca ca... Ta cũng hảo sướng... Ô ô —— không được, ta... Ta muốn bắn.....bị lão công đâm bắn ——”

Tiểu huyết bị thao tới sắp tan ra điên cuồng co quắp, Tiểu Dĩnh giãy dụa cơ thể, vừa khóc vừa bắn ——

“Sảng muốn chết luôn.....bảo bối của ta.....”

Tiểu Á nắm chặt vòng eo của hắn, một lần lại một lần đánh tới, hung hăng đâm vào điểm trí mạng....

“Úc úc —— Tiểu Dĩnh —— chúng ta cùng nhau —— a a ——”

Côn thịt của Lăng Tiểu Tuấn bị giảo chặt như thế, không nhịn được muốn bắn!

” Cáp a ha a....Tiểu Tuấn.....hảo chặt, tiểu huyết của người thực thích địa bồng của ta, cần ta đã chết, ta muốn thao người cả đời a! Úc úcta cũng muốn bắntoàn bộ bắn cho người....A a.....Tiểu Tuấn....”

Tiểu Á thống khoái tê rống!

“Đừng! Đừng bắn ở bên trong a”

Tại thời điểm cao trào nhất, Lăng Tiểu Tuấn kinh hoảng kêu to!

Đáng tiếc dù hắn ngăn cản thế nào cũng đã không còn kịp rồi.....

Bị hai huynh đệ báo báo chà đạp vô cùng thâm, tiểu Lang Đế cảm giác được một cổ báo tinh bắn mạnh vào cục huyết, rốt cục không chịu nổi cực hứng hôn mê

Một hồi oanh liệt lẫm mạn “kỉ niệm cầu hôn” ngay lúc đó liền biến thành “kỉ niệm thất thân” “máu chảy thành sông” của vị tân Lang Đế trẻ tuổi!

Mà trên trang sử cưới hỏi của lang tộc cùng báo tộc lại có thêm một trang huy hoàng!

END

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dau-lang-tong-bao>